

[Niels Andersen.]

her, således at den rådgivende koordination også tager hensyn hertil.

Endelig er der spørgsmålet om personalet i boligministeriet. Her mener man at kunne komme frem til en besparelse, som naturligvis i det store og hele næppe bliver særlig stor, eftersom de mennesker, der bliver overflødige i boligministeriet, skal overflyttes til de andre styrelsesgrene, som får et selvstændigt tilsyn med den byggevirksomhed, der udfoldes fra statens side.

Vi kan fra venstres side give tilslutning til lovforslaget og håber, at de bestræbelser, der er nedlagt i lovforslaget for at gøre bygningsvirksomheden mere rationel og måske også billigere, virkelig vil krones med held.

Amtoff: Lovforslaget om statens byggevirksomhed ser ret uskyldigt ud, kun ni små paragraffer og kun seks sider kommentarer. Jeg vil imidlertid tro, at vi med den rigtige administration af loven kan opnå ganske betydelige besparelser. De kan opdeles i besparelser, der skyldes en mere rationel arbejdsgang, og besparelser, der skyldes en mere hensigtsmæssig udformning af statens bygninger.

Jeg skal først sige et par bemærkninger om arbejdsgangen efter den nugældende lov. Det fremgår af kommentarerne til lovforslaget, at vi i dag har nogle styrelser med stor byggevirksomhed og egen byggeadministration. Over for disse giver boligministeriet ingen vejledning eller udøver nogen kontrol. I de øvrige statsstyrelser, hvoraf nogle udfører meget byggeri, er arbejdsgangen ganske anderledes. Boligministeriets indsats over for disse har et temmelig stort omfang. Ministeriet medvirker ved udarbejdelsen af behovsanalyse og af byggeprogrammer. Ministeriet skal godkende skitseprojekter og detailprojekter og skal udtale sig om grundlaget for bevillingsansøgningen. Ministeriet skal endelig have indseende med licitation og kontrakt. Det siger sig selv, at en sag, der skal vandre fra en statsstyrelse til boligministeriet om så mange forhold inden arbejdets udførelse, nødvendigvis må trække i langdrag, og det må også sige sig selv, at en så omfattende administration må være temmelig kostbar.

Imidlertid er boligministeriets indsats

ikke afsluttet hermed. Under hele byggeperioden skal der af statsstyrelsen jævnligt indsendes reviderede overslag og til sidst et endeligt byggeregnskab. Administrationen heraf i boligministeriet må være meget omfattende, men den er det i endnu højere grad i statsstyrelserne. Boligministeriet har hermed i realiteten påtaget sig den regnskabsmæssige revision, men uanset dette skal byggeregnskabet til sidst revideres af revisionsdepartementet. Mange vil måske hævde, at de hyppigt forekommende overskridelser nødvendigvis er en effektiv kontrol, men erfaringen viser, at en sådan form for kontrol ikke er tilstrækkelig effektiv.

Jeg nævnte før, at lovforslaget vil kunne fremme en mere hensigtsmæssig udformning af statens byggeri. Der er mange, der mener, at dette i allerhøjeste grad er ønskeligt og nødvendigt. I de sidste par måneder har jeg set et meget stort antal artikler og udtalelser om statens byggeri, og meget skyldes naturligvis det lovforslag, vi her har til behandling. Der er nogle, der hævder, at statens byggeri bliver mindst 10 pct. for dyrt, fordi det er for dårligt planlagt, hvilket ikke mindst viser sig under arbejdets udførelse. Andre kritiserer, at der forskes alt for lidt vedrørende byggeri. Det medfører, at man ved alt for lidt om, hvordan man opnår den ønskede standard for de billigste penge. Der er ingen tvivl om, at vi burde ofre nogle flere penge på byggeforskning, men det er nok endnu vigtigere, at den viden, vi har, kommer ud til dem, der bygger. Jeg skal ikke her komme ind på disse emner, for det er noget, vi må drøfte, når lovforslaget om fremme af byggeriets udvikling i løbet af kort tid kommer til behandling her i tinget.

Det er også mit indtryk, at der ofte bygges med en højere standard, end det egentlig er ønsket af dem, der skal have gavn af byggeriet, og man kan måske navnlig sige, at der bygges med en højere standard, end vi har råd til. Det er, som om man savner en norm for, hvordan vort byggeri skal være, og årsagen hertil er måske nok, at de administrative besværligheder, jeg netop har beskrevet, tager så meget af boligministeriets tid og kræfter, at der bliver alt for lidt tid til det, der burde være hovedopgaven, nemlig at ud-